

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 60Ek/1005/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121284934
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Svetlana Novysedláková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121284934.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného V. S. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXXX/X F, XXX XX H. - T. I., právne zastúpený Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Ďumbierska 3F, 831 01 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO 36 836 460 proti povinnej V. H. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX H. XXX, právne zastúpená JUDr. Peter Konvičný, advokátom, Rázusova 1, 040 01 Košice, o vymoženie nepeňažného plnenia s prísl. vedenej súdnym exekútorom JUDr. Barborou Hovanovou, Exekútorský úrad Spišská Nová Ves, Gorkého 8, 052 01 Spišská Nová Ves, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 60Ek/1005/2021 zo dňa 24.01.2022 takto

rozhodol:

I. M e n í I. výrok uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 60Ek/1005/2021 zo dňa 24.01.2022 tak, že exekúciu zastavuje v celom rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku.

II. Z r u š u j e II. výrok uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 60Ek/1005/2021 zo dňa 24.01.2022.

o d ô v o d n e n i e :

1. V právnej veci účastníkov tunajší súd uznesením sp. zn. 60Ek/1005/2021 zo dňa 24.01.2022, ktoré vydal vyšší súdny úradník, I. výrokom návrh povinnej na zastavenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Barbora Hovanová, so sídlom exekútorského úradu Gorkého 8, 052 01 Spišská Nová Ves pod spisovou značkou 289EX 309/21 podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a II. výrokom povinnej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že povinná podala návrh na zastavenie exekúcie prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu z dôvodu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Povinná v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 13.08.2021 uviedla, exekučný titul, na podklade ktorého sa voči povinnej vedie exekúcia, okolnosti doručenia upovedomenia o začatí exekúcie ako aj príkazu na začatie exekúcie a to formou zrážok zo mzdy, čo je v priamom rozpore s ust. § 67 ods. 1 Exekučným poriadkom. Vyššie uvedený exekučný príkaz bol podľa vedomostí povinnej doručený aj zamestnávateľovi povinnej, pričom súbežne s tým boli na bankovom účte povinnej zablokované na pokyn súdneho exekútora aj peňažné prostriedky v súvislosti s predmetnou exekúciou (nakoľko povinná nemôže mať blokové peňažné prostriedky na účte kvôli splátkam úveru, povinná bola nútená uhradiť súdnemu exekútorovi dňa 03.08.2021 požadované plnenie vo výške 202,06 eur, a to aj napriek podaniu tohto návrhu). Povinná si nie je vedomá toho, že by mala akokoľvek porušiť povinnosť, ktorá jej bola uložená exekučným titulom, t. j. povinnosť držať sa do skončenia konania vo veci samej neoprávnených zásahov do práv na ochranu osobnosti oprávneného spočívajúcich vo verejnom šírení informácií o tom, že oprávnený pácha trestné činy korupcie, je súčasťou justičnej a prokurátorskej mafie a korumpuje sudcov a ostatných v snahe získať neoprávnené výhody (ďalej len „neodkladné opatrenie“), teda že by svojim konaním dala dôvod na potrebu iniciovania exekúcie. Dňa 05.08.2021 prostredníctvom

emailovej správy požiadala súdneho exekútora o zaslanie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie (vrátane príloh), z ktorého by bolo zrejmé, akým spôsobom sa mala údajne povinná dopustiť porušenia exekučného titulu. Na vyššie uvedenú výzvu súdny exekútor do dnešného dňa nijakým spôsobom nereagoval. Povinná v II. časti návrhu na vykonanie exekúcie citovala ust. § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, následne uviedla, že exekúcia sa môže viesť len za predpokladu, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu ukladá exekučný titul. Inými slovami, predpokladom vymáhateľnosti exekučného titulu je nesplnenie toho, čo povinnému ukladá exekučný titul. Povinná ďalej uviedla, že nemá vedomosť, že by akokoľvek porušila neodkladné opatrenie (exekučný titul), t. j. že by verejne šířila informácie o tom, že oprávnený pácha trestné činy korupcie, je súčasťou justičnej a prokurátorskej mafie a korumpuje sudcov a ostatných v snahe získať neoprávnené výhody. V III. časti návrhu na zastavenie exekúcie povinná citovala ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, pričom uviedla, že skutočnosť, že povinná neporušila povinnosť, ktorá jej bola uložená exekučným titulom, a teda nebol naplnený predpoklad na vykonanie exekúcie, t. j. vymáhateľnosť exekučného titulu. V závere podania povinná navrhla súdu exekúciu zastaviť, oprávneného zaviazat' na úhradu trov exekútora a povinnej priznať trovy právneho zastúpenia, ktoré zároveň aj vyčíslila.

3. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že povinnosť uložená povinnej uznesením Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 20.08.2020, sp. zn. 12C/101/2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 11.02.2021, sp. zn. 2Co/21/2021, ktorá jej ukladá zdržať sa neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti oprávneného spočívajúcich vo verejnom šírení informácií o tom, že oprávnený pácha trestné činy korupcie, je súčasťou justičnej a prokurátorskej mafie a korumpuje sudcov a ostatných v snahe získať neoprávnené výhody, bola povinnou opakovane preukázateľne porušená. Oprávnený poukázal na príspevky zverejnené povinnou na sociálnej sieti Facebook prostredníctvom užívateľského účtu „Iniciatíva za vymazaných rodičov“ dňa 17.02.2021, 21.02.2021, 09.03.2021 a 24.03.2021, na základe ktorých mal oprávnený jednoznačne za to, že k porušeniu povinnosti jednoznačne došlo. Následne uviedol, že predmetné príspevky sú stále v plnom znení ku dnešnému dňu dostupné na sociálnej sieti Facebook, čo v konečnom dôsledku povinná nerozporuje. Oprávnený tiež doplnil, že povinná obdobné príspevky o osobe oprávneného naďalej zverejňuje, pričom tomu tak je aj v prípade príspevku zverejneného užívateľským účtom „Iniciatíva za vymazaných rodičov“ zo dňa 11.04.2021, v rámci ktorého povinná poukazuje na údajné krytie oprávneného „politickými špičkami“ MOST - HÍD, a na údajnú obchodnú spoluprácu oprávneného s Norbertom Bodorom a Zoroslavom Kollárom, ku ktorým účelovo v spojení s osobou oprávneného dopíňa informácie, že sú väzobne stíhaní z dôvodu podozrenia zo spáchania niektorých trestných činov korupcie. Povinná ďalej informuje o údajnom vybavovaní neodkladných opatrení na súde zo strany oprávneného a podobne. Následne vo vyjadrení uviedol, že má za to, že zákonná podmienka možnosti vykonania exekúcie v zmysle § 48 ods. 2 Exekučného poriadku bola naplnená, pričom táto ostáva v celom rozsahu naplnená aj ku dnešnému dňu. Ohľadne bodu I. návrhu povinnej oprávnený uviedol, že tento nemá vedomosť o dátumoch doručovania písomností špecifikovaných v tomto bode, a teda nemá možnosť sa relevantne vyjadriť k namietanému postupu exekútora. Oprávnený trval na právnom názore, že povinná porušila povinnosti jej uložené v exekučnom titule, pričom tento stav (t. j. zverejnenie príspevkov v rozpore s exekučným titulom) trvá dodnes, a teda ku dnešnému dňu nedošlo k dobrovoľnému plneniu exekučného titulu zo strany povinnej. Oprávnený prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu navrhol návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietnuť.

4. Súdny exekútor vo vyjadrení k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie uviedol, že bode I návrhu povinnej na zastavenie exekúcie je potrebné zdôrazniť, že povinná prostredníctvom svojho právneho zástupcu si nesprávne zamieňa pojmy príkaz na začatie exekúcie a exekučný príkaz. Spolu s upovedomením o začatí exekúcie bol vydaný príkaz na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy a príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke. Povinná v lehote na podanie návrhu na zastavenie exekúcie uhradila sumu 202,08 eur, ktorá predstavuje trovy konania a trovy exekúcie v zmysle § 7 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z. z. K dnešnému dňu ostáva v banke zablokovaná len suma 49,80 eur, ktorá predstavuje zostatok trov exekúcie v zmysle § 7 ods. 1 a § 15 vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z. z. Nakoľko mala povinná v peňažnom ústave dostatok finančných prostriedkov, príkaz na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy bol zrušený. K dôvodom uvedeným v bode II a III sa súdny exekútor nevyjadril a ponechal ich na úvahu súdu.

5. Následne vyšší súdny úradník uviedol, že súd mal za preukázané, že exekúcia je vedená na základe exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 12C/106/2020 zo dňa 26.10.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.03.2021 a stalo sa vykonateľným dňa 10.11.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/21/2021 zo dňa 11.02.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04.03.2021. Súd v základnom konaní rozhodoval o ochrane osobnosti a náhrade nemajetkovej ujmy, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom vydal uznesenie, ktorým povinnej (žalovanej) nariadil neodkladné opatrenie v znení: „Žalovaná je povinná do skončenia konania vo veci samej zdržať sa neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti žalobcu spočívajúcich vo verejnom šírení informácií o tom, že žalobca pácha trestné činy korupcie, je súčasťou justičnej a prokurátorskej mafie a korumpuje sudcov a ostatných v snahe získať neoprávnené výhody.“ Následne povinná prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu podala voči predmetnému uzneseniu v zákonnej lehote odvolanie. O odvolaní povinnej (žalovanej) rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 2Co/21/2021 zo dňa 11.02.2021 tak, že odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil. Nakoľko povinná voči oprávnenému naďalej porušovala povinnosť uloženú súdnym rozhodnutím, oprávnený využil svoje dispozičné právo a podal návrh na vykonanie exekúcie voči povinnej. Povinná si svoju povinnosť voči oprávnenému nesplnila a oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v zmysle Exekučného poriadku.

6. Po konštatácii o dodržaní 15-dňovej zákonnej lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie vyšší súdny úradník uviedol, že v návrhu na zastavenie exekúcie možno namietat len také skutočnosti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, existuje dôvod podľa osobitného predpisu, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré by mal súd exekúciu zastaviť. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie a návrh na zastavenie exekúcie sa posudzuje v čase od začatia exekučného konania, t. j. dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu. Súd preskúmal návrh povinnej na zastavenie exekúcie ako aj jeho prílohy v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení. K bodu I súd uviedol, že povinná si zamieňa pojem príkaz na začatie exekúcie a exekučný príkaz. Súdnym exekútor v súlade so znením Exekučného poriadku vydal upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 29.07.2021 spolu s príkazom na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy a príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky účtu v banke. Súd zároveň uviedol, že Exekučný poriadok neukladá súdnemu exekútorovi zasilať povinnému návrh na vykonanie exekúcie ako aj jeho prílohy. Povinnej bola neodkladným opatrením uložená povinnosť do skončenia konania vo veci samej zdržať sa neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti žalobcu spočívajúcich vo verejnom šírení informácií o tom, že žalobca pácha trestné činy korupcie, je súčasťou justičnej a prokurátorskej mafie a korumpuje sudcov a ostatných v snahe získať neoprávnené výhody. Povinná napriek existujúcemu súdnemu rozhodnutiu si svoju povinnosť nesplnila a povinnosť uloženú vo výroku exekučného titulu opakovane preukázateľne porušovala. Exekučné konanie ako aj exekúcia začali dôvodne na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Predmetná exekúcia začala na základe dôvodne podaného návrhu na vykonanie exekúcie, je opodstatnená a zákonná. Povinná po uložení neodkladného opatrenia súdnym rozhodnutím zverejšovala príspevky na sociálnej sieti Facebook prostredníctvom užívateľského účtu s názvom „Iniciatíva za vymazaných rodičov“ príspevky zo dňa 21.02.2021, 17.02.2021, 09.03.2021 a 24.03.2021 a po začatí exekučného konania príspevkov zo dňa 11.04.2021. Súd mal zo znenia predmetných príspevkov za preukázané, že povinná opakovane porušuje povinnosť uloženú súdnym rozhodnutím. Povinná porušuje povinnosti jej uložené v exekučnom titule, zverejšuje príspevky v rozpore s výrokom súdneho rozhodnutia. Súd v čase rozhodovania o návrhu povinnej na zastavenie preskúmal verejne dostupné príspevky, pričom mal za preukázané prostredníctvom príspevkov zverejnených užívateľským účtom „Iniciatíva za vymazaných rodičov“, že zo strany povinnej nedošlo k dobrovoľnému plneniu exekučného titulu. Povinná porušuje povinnosť uloženú súdnym rozhodnutím, pričom tento stav naďalej trvá, povinná ku dňu rozhodnutia o návrhu na zastavenie exekúcie príspevky zverejšované prostredníctvom užívateľského účtu „Iniciatíva za vymazaných rodičov“ zo dňa 17.02.2021, 21.02.2021, 09.03.2021, 24.03.2021, 11.04.2021 neodstránila a sú stále v plnom znení ku dnešnému dňu dostupné na sociálnej sieti Facebook.

7. Exekučné konanie je vedené na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorý bol potvrdený rozhodnutím odvolacieho súdu. Z povahy exekučného konania je zrejmé, že v exekučnom konaní sa uskutočňuje nútený výkon judikovaného nároku oprávneného. Exekučný súd je exekučným titulom viazaný. V návrhu na zastavenie exekúcie možno namietat len také skutočnosti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho

vymáhateľnosti, existuje dôvod podľa osobitného predpisu, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré by mal súd exekúciu zastaviť. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného, ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Zákon dáva povinnému možnosť návrhom na zastavenie exekúcie sa brániť proti nedôvodne začatej a neprípustnej exekúcií a v prípade jeho uplatnenia súdu vzniká povinnosť preskúmať oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie s prihliadnutím na všetky skutočnosti uvádzané povinným, s ktorými zákon spája zastavenie exekúcie. Z uvedeného dôvodu musí byť návrh na zastavenie exekúcie náležite odôvodnený. V danom prípade zákon presne vymenúva dôvody, kedy je možné zastavenie exekúcie súdom. Návrh podaný povinným a vady v ňom obsiahnuté nie sú dôvodom pre ktorý by súd mal návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovieť a exekúciu zastaviť.

8. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného zákonného ustanovenia zákona, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia byť v ňom uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Dôkazné bremeno spočívajúce vo všeobecnej povinnosti každého účastníka konania preukázať bez akýchkoľvek pochybností pravdivosť svojich tvrdení, teda v predmetnom konaní existenciu takej skutočnosti, ktorej možno podľa ustanovení hmotného práva prisúdiť právne účinky spôsobujúce zánik oprávneným vymáhaného nároku, zaťažuje v exekučnom konaní výlučne povinného. Povinný je teda v prípade podania návrhu na zastavenie exekúcie povinný svoje tvrdenia podporiť dôkazmi za účelom preukázania ich pravdivosti. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. preukázať iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Povinná neunesla dôkazné bremeno a svojimi tvrdeniami nepreukázala existenciu dôvodov pre zastavenie exekúcie. Návrh podaný povinnou sa neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali čo i len jeden z dôvodov zastavenia exekúcie. Povinná v návrhu na zastavenie neuvádza žiadne právne relevantné skutočnosti, ktoré by vyvracali dôvodnosť podaného návrhu na vykonanie exekúcie a neuvádza žiaden zákonný dôvod uvedený v Exekučnom poriadku, na základe ktorého by po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré bránia jeho vymáhateľnosti a neboli zistené ani iné dôvody, pre ktoré by mala byť exekúcia zastavená. Exekúcia je voči povinnej vedená dôvodne, povinná neunesla dôkazné bremeno a neuviedla dôvod, pre ktorý by súd návrhu povinnej na zastavenie exekúcie vyhovel a exekúciu voči povinnej zastavil. Na základe vyššie uvedených skutočností súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie v zmysle § 616 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a povinnej náhradu trov konania nepriznal.

9. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil citujúc ust. § 45 ods. 1, § 61k ods. 1 písm. d), § 61k ods. 2, § 61k ods. 5, § 61l ods. 3, § 61l ods. 4, § 180 ods. 1, § 180 ods. 2, § 195, § 199a ods. 1, § 199d ods. 1, § 199e a § 200 Exekučného poriadku a § 232 ods. 1, § 255 ods. 1, § 325 ods. 1, § 332 ods. 1 a § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

10. Proti tomuto uzneseniu podala povinná prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej navrhla súdu, aby uznesenie zmenil tak, že návrhu povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 13.08.2021 vyhovie a povinnej prizná náhradu trov konania, prípadne alternatívne, aby uznesenie zrušil a vec vrátil späť na ďalšie konanie a rozhodnutie. Povinná odôvodňuje sťažnosť tým, že súd nepostupoval pri posudzovaní návrhu na zastavenie exekúcie a následnom rozhodnutí správne (v súlade so zákonom), nakoľko nielenže (i) vychádzal z nesprávne zisteného skutkového stavu, ale (ii) uznesenie ani náležite neodôvodnil, čo zapríčinilo, že uznesenie je nepreskúmateľné a arbitrárne. Povinná naďalej zotrváva na tvrdení, že nemá vedomosť o tom, že by akokoľvek porušila neodkladné opatrenie (exekučný titul), resp. že by sa dopustila porušenia povinnosť, ktorá jej bola uložená neodkladným opatrením (povinná má za to, že voči oprávnenému sa zdržiava neoprávnených zásahov do jeho práva na ochranu osobnosti, t. j. verejne nešíri informácie o tom, že oprávnený pácha trestné činy korupcie, je súčasťou justičnej a prokurátorskej mafie a korumpuje sudcov a ostatných v snahe získať neoprávnené výhody tak, ako jej do bolo uložené neodkladným opatrením).

11. V prvom rade si povinná dovoľuje dať do pozornosti, že podľa bodu 6. odôvodnenia uznesenia oprávnený vo svojom vyjadrení k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie poukazuje, že zo strany povinnej malo údajne dôjsť k porušovaniu úplne iného rozhodnutia, ako exekučného titulu, t. j. uznesenia Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 20.08.2021, sp. zn. 12C/101/2020. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v konaní vedenom Okresným súdom Košice - okolie pod sp. zn. 12C/101/2020 nevystupuje oprávnený, ale jeho právny zástupca (JUDr. Andrej Gara), pričom (i) návrh na trvalé odstránenie príspevkov oprávnenej zo sociálnej siete Facebook bolo v tomto prípade právoplatne zamietnuté a

(ii) neodkladné opatrenie, ktorým sa mala povinná zdržať protiprávneho zásahu do práva na ochranu osobnosti bolo aktuálne zrušené.

12. Z obsahu odôvodnenia uznesenia exekučného súdu vyplýva, že povinná sa mala údajne dopustiť porušenia neodkladného opatrenia tým, že na sociálnej sieti Facebook zverejnila niekoľko príspevkov (a to údajne dňa 17.02.2021, 21.02.2021, 09.03.2021, 24.03.2021 a 11.04.2021), ktoré svojim obsahom mali porušovať povinnosť, ktorá povinnej vypláva z neodkladného opatrenia. Nakoľko v exekučnom konaní povinnej neboli doručené žiadne listiny, ktoré by preukazovali existenciu vyššie uvedených príspevkov (vrátane ich obsahu), resp. obsah sporných príspevkov nie je uvedený ani len v odôvodnení uznesenia (exekučný súd len odkazuje na príspevky podľa dátumu), povinná sa nevie náležite vyjadriť k ich obsahu, a to aj z toho dôvodu, že aktuálnym preverovaním účtu „Iniciatíva za vymazaných rodičov“ povinná na sociálnej sieti nenašla predmetné príspevky (s výnimkou príspevku zo dňa 17.02.2021). V súvislosti s vyššie uvedeným povinná však dáva do pozornosti, že neodkladné opatrenie, t. j. exekučný titul povinnej neukladá povinnosť, aby sa voči osobe oprávneného zdržala akéhokoľvek verejného vyjadrovania. V prípade, ak vo vyššie uvedených dátumoch aj povinná zverejnila na sociálnej sieti akékoľvek príspevky týkajúce sa oprávneného, rozhodne nešlo o šírenie informácie o tom, že oprávnený pácha trestné činy korupcie, je súčasťou justičnej a prokurátorskej mafie, resp. korumpuje sudcov a ostatných v snahe získať neoprávnené výhody. Skutočnosť, že povinná sa verejne vyjadrí k oprávnenému, samo o sebe nemôže byť automaticky porušením neodkladného opatrenia (nakoľko by išlo o zásadný zásah do jej ústavného práva na slobodu prejavu). V prípade príspevku zo dňa 17.02.2021 je potrebné uviesť, že z jeho obsahu vonkoncom nevyplýva, že by povinná prezentovala o oprávnenom, že sa dopúšťa akejkoľvek činnosti uvedenej v neodkladnom opatrení. V prípade, ak by exekučný súd považoval vyjadrenie povinnej týkajúce sa oprávneného, ktoré je uvedené v príspevku zo dňa 17.02.2021, za údajné porušenie neodkladného opatrenia, malo by to za následok, že exekučný súd svojvoľne rozširuje rozsah neodkladného opatrenia, t. j. rozsah uloženej povinnosti povinnej, čo je neakceptovateľné. V prípade tvrdenia exekučného súdu („Povinný je teda v prípade podania návrhu na zastavenie exekúcie povinný svoje tvrdenia podporiť dôkazmi za účelom preukázania ich pravdivosti. Povinný neuniesol dôkazné bremeno a svojimi tvrdeniami nepreukázal existenciu dôvodov pre zastavenie exekúcie.“) je potrebné uviesť, že od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej skutočnosti, nakoľko preukazovanie takejto skutočnosti je spravidla objektívne nemožné (je objektívne nemožné, aby povinná preukázala, že neporušila neodkladné opatrenie).

13. Okrem vyššie uvedeného povinná dáva taktiež do pozornosti, že súd sa vo svojom rozhodnutí odvoláva na údajné príspevky, ktoré mali byť zo strany povinnej zverejnené na sociálnej sieti Facebook dňa 17.02.2021, 21.02.2021, 09.03.2021, 24.03.2021 a 11.04.2021, pričom z obsahu odôvodnenia uznesenia nie je vonkoncom zrejmé, čo malo byť obsahom predmetných príspevkov, a teda či ich obsah porušoval neodkladné opatrenie. Povinnosť súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutia vyplýva okrem iného aj z ustálenej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky (IV. ÚS 115/03; III ÚS 119/03). Vychádzajúc z obsahu odôvodnenia uznesenia je zrejmé, že súd nepostupoval v súlade s povinnou citovaným ust. § 220 ods. 2 CSP (exekučný súd pri údajnom porušení neodkladného opatrenia odkázal len na „akési“ príspevky na sociálnej sieti v konkrétne dátumy, ale z obsahu odôvodnenia nie je vonkoncom zrejmé, čo malo byť obsahom týchto príspevkov a čím malo údajne zo strany povinnej dôjsť k porušeniu neodkladného opatrenia, a teda relevantnému dôvodu na začatie exekučného konania). V nadväznosti na uvedené považuje povinná za nevyhnutné uviesť, že absencia riadneho odôvodnenia uznesenia má za následok nepreskúmateľnosť uznesenia.

14. Nakoľko rozhodnutie súdu o náhrade trov konania je v príčinnej súvislosti s úspechom vo veci, povinná vzhľadom na uvedené skutočnosti (nesprávne rozhodnutie exekučného súdu, čo do rozhodnutia o zastavení exekúcie) podáva sťažnosť aj voči druhému výroku uznesenia. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti považuje povinná za potrebné uviesť, že nakoľko uznesenie súdu zo dňa 24.01.2022 má viacero závažných väd, povinná navrhuje súdu, aby rozhodol tak, ako je to uvedené v úvode sťažnosti.

15. Oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti povinnej prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že námietky povinnej nemajú oporu v účinnom Exekučnom poriadku. Vo vzťahu k námietkam povinnej, kedy uvádza, že uznesenie Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 12C/101/2020 bolo vydané vo vzťahu k inému oprávnenému, uvádzajú, že v danom prípade došlo k písárskej k chybe, ktorá však

vzhľadom na obsah návrhu na vykonanie exekúcie, k nemu priložené dôkazy, ako aj vzhľadom na obsah ostatných podaní oprávneného nemá vo vzťahu k tomuto exekučnému konaniu žiadny význam, ktorý by odôvodňoval jeho zastavenie. Ohľadne povinnou namietaných skutočností, kedy uvádza, že nemala porušiť žiadnu povinnosť uloženú jej exekučným titulom, uvádzajú, že k porušeniu povinnosti jednoznačne došlo, pričom skúmanie porušenia tejto povinnosti bolo aj predmetom posudzovania oprávnenosti návrhu na vykonanie exekúcie, a to v zmysle § 53 ods. 1 a ods. 3 Exekučného poriadku. V zmysle obsahu príspevkov, ktoré oprávnený predložil ku dnešnému dňu do exekučného konania (zo dňa 17.02.2021, 21.02.2021, 09.03.2021, 24.03.2021 a 11.04.2021) je taktiež podľa názoru oprávneného jednoznačne zrejmé, že k porušeniu povinnosti zo strany povinnej došlo. Argumentácia povinnej, ktorá uvádza, že z exekučného titulu nevyplýva, že by mala mať všeobecný zákaz verejne sa vyjadrovať o osobe oprávneného, neobstoí, nakoľko spomenutými príspevkami došlo k priamemu porušeniu povinnosti jej uloženej (nejde teda len o „akékoľvek verejné vyjadrovanie“).

16. V príspevku zo dňa 17.02.2021 povinná prepája činnosť predsedu súdu, ministra spravodlivosti a oprávneného, a to podľa jej vyjadrenia na základe skutočností, že sú minister spravodlivosti a oprávnený nominantmi politickej strany MOST-HID a minister spravodlivosti mal študovať na vysokej škole v rovnakom čase ako JUDr. Lindtner. Po úvode, kde povinná obviňuje oprávneného z pôsobenia na ministra spravodlivosti, následne píše o korupcii na súdoch. Pod predmetnými článkami sa následne tiež nachádza koláž fotografií vyššie uvedených osôb spoločne s oprávneným. V príspevku zo dňa 21.02.2021 povinná označuje okrem iného oprávneného za psychopata, pričom ho v článku následne spája s pojmom „justičná mafia“. V príspevku zo dňa 09.03.2021 povinná píše o „mafianskom sociálnom štáte“, pričom v súvislosti s týmto pojmom následne uvádza, že týmto príspevkom odkryva „kto kryje Kvocerovi chrbát! resp. kryl ... postupne ich totiž berie spravodlivosť & NAKA do svojich rúk.“ Povinná teda priamo spája oprávneného s trestnou činnosťou vyšetrouvanou Národnou kriminálnou agentúrou a tohto obviňuje s korupčnej činnosti. Povinná v ďalšom texte tiež špecifikuje, kto má údajne oprávneného kryť. V príspevku zo dňa 24.03.2021 povinná označuje oprávneného ako „brániaceho rodiča nerešpektujúceho právoplatného súdneho rozhodnutia“, pričom tohto následne v článku spája s trestnou činnosťou, ako aj „koordinovaným postupom sudcov“ v súdnom konaní, v ktorom obaja vystupujú ako účastníci konania. V príspevku zo dňa 11.04.2021 povinná uvádza, že majú oprávneného kryť politické špičky MOST-HID, že majú byť jeho obchodnými partnermi osoby známe z medializovaných trestných káuz nachádzajúce sa v kolúznej väzbe, ako aj že si mal oprávnený na súde údajne „vybaviť“ neodkladného opatrenie. Všetky predmetné príspevky sa do dnešného dňa v celom znení nachádzajú na sociálnej sieti Facebook, pričom k ich zverejneniu došlo zo strany povinnej prostredníctvom užívateľského účtu Iniciatíva za vymazaných rodičov, ktorého je správcou. Z predmetných príspevkov tiež vyplýva, že ich obsahom sa povinná nepochybné snaží osobu oprávneného verejne obviňovať z trestnej činnosti, a to primárne z trestných činov korupcie.

17. V kontexte s uvedenými príspevkami si touto cestou dovoľujú súdu predložiť ďalšie príspevky, ktorými majú za to, že povinná porušila povinnosť uloženú jej exekučným titulom, a to konkrétne príspevky zo dňa 04.05.2021, 06.08.2021, 18.02.2022 a 20.03.2022. V príspevku zo dňa 04.05.2021 povinná oprávneného spája s osobami bývalého ministra spravodlivosti Gáborom Gálom, bývalou ministerkou spravodlivosti Luciou Žitňanskou a bývalým ministrom životného prostredia Lászlóm Sólymosom, pričom zároveň kladie otázku, kedy začne Generálna prokuratúra, orgány činné v trestnom konaní a „skorumpovaný justičný poručenský systém“ konať voči oprávnenému. V príspevku zo dňa 06.08.2021 povinná obviňuje oprávneného z nedodržiavania súdnych rozhodnutí, pričom má tak konať za súčinnosti súdov, prokuratúry, Úradu komisára pre deti, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny, Súdnej rady, súdneho znalca, Slovenskej advokátskej komory a Ministerstva spravodlivosti SR. V príspevkoch zo dňa 18.02.2021 a zo dňa 20.03.2021 povinná obdobne ako v príspevku zo dňa 06.08.2021 obviňuje oprávneného z neumožňovania kontaktu povinnej s jej synom, pričom tak má konať za súčinnosti viacerých štátnych inštitúcií. Vyššie uvedené príspevky majú jednoznačne charakter obviňovania oprávneného z korupčnej činnosti, pričom takýmto šírením nepravdivých informácií povinnej o osobe oprávneného táto nepochybné porušuje povinnosť jej uloženú exekučným titulom.

18. V súvislosti s argumentáciou povinnej, podľa ktorej nie je možné, aby táto preukázala reálnu neexistenciu určitej skutočnosti, uvádzajú, že takéto preukázanie ani nie je možné, nakoľko sú príspevky na sociálnej sieti ku dnešnému dňu stále dostupné, o čom oprávnený predkladá screenshoty daných príspevkov vyhotovených dňa 04.04.2022. Ak sa teda dôkazné bremeno v súvislosti s touto otázkou

častočne prenieslo na oprávneného, tento dôkazné bremeno v danej veci uniesol a reálnu existenciu príspevkov preukázal. K danej argumentácii tiež dopĺňajú, že obsah príspevkov v zmysle napadnutého uznesenia overil aj súd svojou činnosťou, pričom ako sa uvádza v bode 25. odôvodnenia napadnutého uznesenia, príspevky sa na sociálnej sieti nachádzali aj v čase vydania uznesenia.

19. V súvislosti s námietkou povinnej, podľa ktorej je napadnuté uznesenie nedostatočne zdôvodnené, majú za to, že s touto sa nemožno stotožniť. Súd v napadnutom uznesení rozsiahlym a podrobným spôsobom uviedol, prečo je návrh povinnej nedôvodný a v rámci svojho rozhodnutia odkázal tak na zistený skutkový stav ako aj na s ním súvisiace ustanovenia Exekučného poriadku a Civilného sporového poriadku. V kontexte odôvodnením napadnutého uznesenia a námietkami povinnej si dovoľujú odkázať na skutočnosť „že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010),...“ Ako je uvedené, majú za to, že sa súd v napadnutom uznesení podrobným a rozsiahlym spôsobom zaoberal jednotlivými argumentami návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, pričom ako je zrejmé, odôvodnenie uznesenia vychádza z reálneho stavu veci. Skutočnosť, že sa povinná s odôvodnením súdneho rozhodnutia nestotožňuje, a to s poukázaním na ňou prezentované nepravdivé tvrdenia, nemôže znamenať nesprávnosť a arbitrárnosť tohto napadnutého rozhodnutia.

20. Na základe vyššie uvedeného skutkového a právneho stavu veci si oprávnený dovoľuje súd požiadať, aby vydal uznesenie, ktorým sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 60Ek/1005/2021 zo dňa 24.01.2022 zamietá a rozhodne, že oprávnený má nárok na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia v rozsahu 100 %.

21. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

22. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

23. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

24. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

25. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

26. Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

27. Podľa § 48 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá.

28. Podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktorí bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

29. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

30. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť povinnej je dôvodná.

31. Základnou námietkou, ktorou povinná odôvodnila svoj návrh na zastavenie exekúcie, resp. sťažnosť je, že nemá vedomosť o tom, že by akokoľvek porušila neodkladné opatrenie, resp. že by sa dopustila porušenia povinnosti, ktorá jej bola uložená neodkladným opatrením. V prvom rade je potrebné uviesť, že aj v exekučnom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada, ktorá znamená, že strana (účastník exekučného konania) má jednak povinnosť tvrdenia a jednak dôkaznú povinnosť. Teória procesného práva totiž podmieňuje úspech účastníka konania v spore unesením dvoch bremien, jednak bremena tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a jednak bremena tieto skutočnosti preukázať. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ustanovenie čl. 8 CSP, v zmysle ktorého sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom viedlo k záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť a dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané na základe navrhnutých a vykonaných dôkazov, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie. Predpokladom dôkaznej povinnosti je tvrdenie skutočnosti účastníkom tzv. bremeno tvrdenia, pričom medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Zákon účastníkom ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti a potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov. Táto norma zásadne určuje jednak rozsah dôkazného bremena, t. j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodné preukázané, jednak nositeľa dôkazného bremena. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno je medzi účastníkmi v spore rozdelené v závislosti na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti účastníkov. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca (oprávnený) a okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného (povinného). Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania a v priebehu sporu sa môžu meniť, teda môže dochádzať k jeho prerazovaniu.

32. Ďalej je potrebné zdôrazniť predovšetkým tú skutočnosť, že povinnosť, ktorá bola povinnej uložená neodkladným opatrením, je nepeňazná povinnosť presne špecifikovaná vo výroku rozhodnutia a ktorej znenie je uvedené v bode 5 odôvodnenia tohto uznesenia. Základným predpokladom pre dôvodnosť začatia a vedenia exekúcie je, že povinnosť uložená v exekučnom titule nebola splnená dobrovoľne, t. j. rozhodujúci je okamih začatia exekučného konania. Zo znenia uloženej povinnosti je nespochybniteľné, že ide o povinnosť (plnenie) trvalého omisívneho charakteru, ktorej trvanie je limitované skončením konania vo veci samej, a preto oprávnený nemusel preukazovať nejaké stále porušovanie tejto povinnosti, ale stačí, ak v rámci sporu o dôvodnosť začatia exekúcie preukáže čo i len jediné porušenie povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu. Uvedený záver vyplýva zo základných zásad logického uvažovania. Vyšší súdny úradník síce správne uviedol, že povinný je v prípade podania návrhu na zastavenie exekúcie povinný svoje tvrdenia podporiť dôkazmi za účelom preukázania ich pravdivosti. Toto pravidlo však neplatí bezvýnimčne a povinná správne v sťažnosti poukázala na tzv. negatívnu dôkaznú teóriu. Z pravidla, že každý preukazuje svoje vlastné skutkové tvrdenie, existuje totiž výnimka vychádzajúca zo skutočnosti, že od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu existenciu určitej skutočnosti (negatívna skutočnosť - niečo čo sa nestalo, čo neexistuje). Preukazovanie takejto skutočnosti je spravidla objektívne nemožné, čo rímske právo označovalo ako probatio diabolica. V týchto prípadoch dochádza potom k presunu dôkazného bremena na protistranu. Táto tzv. negatívna dôkazná teória sa uplatní vtedy, keď nie je možné neexistenciu určitej skutočnosti dokázať prostredníctvom tvrdenia iných pozitívnych skutočností, ktoré v konečnom dôsledku vedú k záveru o tom, že určitá negatívna skutočnosť je daná.

33. Vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických predpokladov ju nutné skonštatovať, že v prejednávanej veci povinná nemala dôkaznú povinnosť preukazovať, že si plní svoju povinnosť vyplývajúcu z exekučného titulu, ale dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno k tejto skutočnosti o porušení povinnosti spočívala na oprávnenom, a to v súlade s tzv. negatívnou dôkaznou teóriou, v zmysle ktorej sa neexistencia určitej právnej skutočnosti majúca trvajúci charakter zásadne nepreukazuje, resp. inými slovami povedané ktorá hovorí, že určité negatívne skutočnosti (teda aj neporušovanie povinnosti) nie je možné dokázať. Pokiaľ povinná v rámci prejednávania sporu o dôvodnosť začatia exekúcie tvrdila, že ona neporušuje povinnosť uloženú v exekučnom titule a oprávnený s týmto tvrdením nesúhlasil, došlo práve k takémuto presunu dôkazného bremena a vyšší súdny úradník nesprávne rozhodol, pokiaľ dospel k záveru, že povinná neunesla dôkazné bremeno a svojimi tvrdeniami nepreukázala existenciu dôvodov pre zastavenie exekúcie. Bol to práve oprávnený, ktorého po presune dôkazného bremena zaťažovala povinnosť preukázať, že povinná dobrovoľne neplnila povinnosť uloženú jej exekučným titulom a exekúcia sa začala dôvodne. Keďže v predmetnej exekúcii ide o nútené vymáhanie omisívnej povinnosti, v rámci incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie je rozhodujúce posúdenie, či je exekúcia dôvodná ku dňu začatia exekučného konania (deň doručenia návrhu na vykonanie exekúcie súdu). Rozhodujúcim v tomto smere bol tak okamih začatia exekučného konania a teda oprávnenému stačilo preukázať aspoň jediné neplnenie uloženej povinnosti ku dňu 30.03.2021. V tomto smere však oprávnený ako bude ďalej uvedené, neunesol dôkazné bremeno, keď k návrhu na vykonanie exekúcie nepripojil žiaden relevantný dôkaz, že povinná si povinnosť uloženú exekučným titulom ku dňu 30.03.2021 neplní.

34. Oprávnený k návrhu predložil na preukázanie svojho tvrdenia o porušovaní exekučného titulu ako dôkazy vytlačené príspevky zverejnené povinnou na internetovej stránke www.facebook.com na profile Iniciatíva za vymazaných rodičov dňa 17.02.2021, dňa 21.02.2021, dňa 09.03.2021 a dňa 24.03.2021. Preskúmaním týchto príloh má exekučný súd za to, že nimi nedošlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu, t. j. povinná nimi verejne nešírila informácie o tom, že oprávnený pácha trestné činy korupcie, je súčasťou justičnej a prokurátorskej mafie a korumpuje sudcov a ostatných v snahe získať neoprávnené výhody. Povinná sa v príspevkoch vyjadruje len k pomerom a sudcom na Okresnom súde Bratislava III vo väzbe na prebiehajúce súdne konanie na ňom vedené týkajúce sa jej a oprávneného, v ktorom má dochádzať k porušovaniu jej práv, vyjadruje sa všeobecne o problémoch spojených s rozvodom (pozn. povinná v príspevku nikde oprávneného neoznačuje za psychopata ako tvrdí oprávnený) a vo všeobecnej rovine sa vyjadruje k stavu justície, spravodlivosti a právneho štátu. Aj keď v predložených príspevkoch má povinná nejaké tvrdenia o oprávnenom a to uvedením aj jeho priezviska, ktoré majú negatívnu konotáciu (kto má kryť povinnému chrbát, neplnením súdneho rozhodnutia povinným), nemožno z nich však vyvodiť, že by týmito tvrdeniami porušovala povinnosť vyplývajúcu z neodkladného opatrenia. Oprávnený uvádza len svoj subjektívny názor o obsahu príspevkov, účelovo si ich vykladá, avšak povinná v žiadnom z týchto príspevkov exaktné netvrdí, že oprávnený pácha trestné činy korupcie a že je súčasťou justičnej a prokurátorskej mafie a korumpuje sudcov a ostatných v snahe získať neoprávnené výhody. V rámci exekučného konania je exekučný súd viazaný exekučným titulom, ktorý je zmysle § 228 CSP záväzný nielen pre strany ale aj pre všetky orgány verejnej moci, a nútene realizuje povinnosť v ňom uloženú, avšak túto povinnosť nemôže extenzívne rozširovať. Pokiaľ má oprávnený za to, že aj takéto výroky povinnej v príspevkoch uverejnených v dňoch 17.02.2021, 21.02.2021, 09.03.2021 a 24.03.2021 zasahujú do jeho osobnostného práva, musí sa ochrany svojich práv domáhať v základnom konaní, resp. v konaní o vydanie neodkladného opatrenia. Je totiž zodpovednosťou oprávneného ako žalobcu, ako formuluje svoj petit žaloby, príp. neodkladného opatrenia, ktorý sa následne prenáša do enunciatu rozhodnutia (exekučného titulu) a tým pádom aj do rozsahu plnenia, ktoré bude nútene vymáhané v exekúcii. Ak ho špecifikuje úzkym spôsobom a vysokou mierou konkrétnosti, ako tomu je aj v predmetnom neodkladnom opatrení, musí si byť vedomý, že iné „negatívne“ tvrdenia o jeho osobe ako tie, ktoré sú presne špecifikované vo výroku, nebudú naplňovať porušenie povinnosti uloženej v exekučnom titule a možnosť iniciácie exekučného konania.

35. Vzhľadom na uvedené exekučný súd uzatvára, že oprávnený, ktorého povinnosťou bolo preukázať, že ku dňu začatia exekúcie povinná porušila povinnosť uloženú vykonateľným rozhodnutím, neunesol dôkazné bremeno, čoho následkom je rozhodnutie v jeho neprospech. Preto sú bez právnej relevancie akékoľvek ďalšie príspevky povinnej zverejnené po začatí exekučného konania, ktoré oprávnený predložil k jeho vyjadreniu k návrhu na zastavenie exekúcie, resp. k sťažnosti a ktoré nebolo ani potrebné preskúmať, nakoľko ako je vyššie konštatované, rozhodujúci v prípade vedenia exekúcie na omisívne plnenie pre dôvodnosť vedenia exekúcie je preukázanie porušenia povinnosti ku dňu

začatia exekučného konania. Preto exekučnému súdu neostávalo nič iné len exekúciu zastaviť, nakoľko nebol preukázaný základný predpoklad pre začatie exekučného konania, ktorým je neplnenie uloženej povinnosti, čo je inou skutočnosťou brániacou vymáhateľnosti exekučného titulu a zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Keďže súd exekúciu z tohto dôvodu (neunesenie dôkazného bremena o nesplnení uloženej povinnosti) zastavil, ďalšími dôvodmi uvedenými v sťažnosti sa z dôvodu hospodárnosti konania nezaoberal.

36. Na záver súd poznamenáva, že vzhľadom na charakter povinnosti uloženej exekučným titulom, ktorá je trvalého a omisívneho charakteru ohraničená len skončením vo veci samej, zastavenie tejto exekúcie ešte neznamená, že oprávnený nemôže na základe tohto exekučného titulu podať nový návrh na vykonanie exekúcie, ak povinná poruší povinnosť uloženú exekučným titulom. Súčasne súd upozorňuje povinnú, že exekučný titul je stále právoplatný a vykonateľný, a preto je povinná sa ním riadiť a riadne plniť povinnosť jej v ňom uloženú.

37. Preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia a postupom podľa § 250 ods. 2 CSP zmenil I. výrok uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 60Ek/1005/2021 zo dňa 24.01.2022 tak, že exekúciu zastavuje v celom rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Súčasne súd zrušil II. výrok uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 60Ek/1005/2021 zo dňa 24.01.2022.2022 ako závislý výrok, nakoľko znenie uvedeného výroku po zmene rozhodnutia neobstojí. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia vyšší súdny úradník rozhodne o trovách exekúcie vrátane trov konania o sťažnosti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.